

stillelse at finde, at en gros-Handlere i Storbritannien ere af den Mening, at noget af det i Irland producerede Smør i Kvalitet staaer over Smør fra noget som helst andet Land, der forsyner det engelske Marked.“ Det er Andelsmejerismør, creamery butter, der er Tale om. Men med Hensyn til de Opgaver, der stilles i Irland, og dem, der stilles her, kunne de to Lande daarligt stilles overfor hinanden, Danmark med over en Menneskealders Tradition i Smørproduktion, og Irland, der staaer overfor de første indledende Skridt. Det farlige er ikke i og for sig den irske Konkurrence, men Kombinationen af Konkurrencen med det irske Sommersmør og Konkurrencen med det australske Vintersmør. Det var navnlig det, jeg pegede paa som noget foruroligende.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Mælken. Det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Philipsen) og det ærede Medlem fra Verninge (Lindø) mente, at der var en Uoverensstemmelse mellem vore Ønsker om at beskytte den danske Arbejderklasse mod f. Eks. Polakkerne, og vor Modstand mod Beskyttelse af den danske Mælk. Jeg tror, det er for de ærede Medlemmer og ikke for mig, Logikken brister. Vi ønske ikke Forbud overfor Indførsel af fremmed Arbejde, men vi ønske Foranstaltninger, der kunne sikre gode ordnede Arbejdsforhold, gode Boliger o. s. v., og tilsvarende Sikkerhedsforanstaltninger ønske vi, ikke overfor Mælken, men overfor Mælkeforbrugerne, at de kunne betrygges imod daarlige og usunde Varer. Hvis saadanne ikke vare til Stede, hvis vi virkelig udsatte den københavnske Befolkning for Fare ved at tilbyde den svensk Mælk, skulde jeg være den første til at gaa med i den Retning, der er Tale om. I Parentes skal jeg bemærke, at jeg synes, at denne Sidestilling af Arbejdsbeskyttelse og Mælkebeskyttelse, af Polakker og Mælk er en Aandrighed, som jeg i hvert Fald ikke kan goutere. Nu antager jeg, at jeg i Gaar har faaet tilstrækkelig dokumenteret, at den svenske Mælk, der kommer hertil, er fuldstændig betryggende kontrolleret. Der er ingen Indvendinger rejst imod mit Materiale, og jeg har haft den store Tilfredsstillelse at høre den højtærede Landbrugsminister erklære, at saa vidt han kunde se, vare mine Oplysninger „i nøjeste Overensstemmelse med de faktiske Forhold“. Jeg synes, det er et betegnende Træk for Agitationen fra de danske Mælkeleverandørers Side, at netop den samme Attest, som de erklære skal afgi-

ves for dansk Mælk, og som er aftrykt i Betænkningen, underskrives af de svenske Veterinærer for Mælk, der leveres derovre fra til København. Jeg har i og for sig ikke erklæret, at den svenske Mælk skulde være bedre end den danske, det er jeg ikke sagkyndig til at kunne udtale mig om, men jeg har hævdet, at man overfor svensk Mælk har en dobbelt Betyggelse for, at den ikke er sundhedsfarlig, idet den ikke blot er Genstand for den samme Kontrol som den danske Mælk, men tilmed har Pasteuriseringstvungen, der bliver overmaade skrappt overholdt.

Det ærede Medlem fra Verninge (Lindø) mente, at jeg havde begaaet en Inkonsekvens, idet jeg havde rejst en Modstand mod, at Mælken skulde inddrages i den Kreds af Varer, Talen er om, men ikke mod, at det skulde gælde Kød, Pølser, Flæsk og forskellige andre Landbrugsprodukter. Der er ingen Inkonsekvens deri. For det første foreligger der ikke for mig nogen Garanti for, at det amerikanske Kød og de amerikanske Pølser, vi faa, ere Varer, der ere producerede under lige saa betryggende Forhold som de danske Varer. Der foreligger ikke nogen Garanti for disse Varers Vedkommende, hvad der derimod gør for Mælkens Vedkommende. Det er en væsentlig Forskel. Dernæst er Mælken en Vare, hvis Konsistens er af en anden Art end de øvrige Varers. Den er flydende og den svenske Mælk sælges helt eller i hvert Fald overvejende i løst Maal. En Bestemmelse som den, der fra de Herrers Side ønskes, vil sikkert medføre, at den svenske Mælk nødvendigvis for Fremtiden maatte sælges paa Flasker, hvad der i og for sig vilde bidrage til at fordyre Mælken for Forbrugerne.

Den højtærede Landbrugsminister mente, at naar den svenske Mælk virkelig var saa god, som den skulde være, vilde det ikke være at sætte sort Stempel paa den at faa den betegnet som svensk Mælk. Resultatet vil ganske sikkert alligevel blive det, for selv om vi her med Adgang til de Kilder, der staa til vor Raadighed, ere i Stand til at vise, at den svenske Mælk virkelig er betryggende kontrolleret, er en god og sund Vare, som der ikke er noget at indvende imod, vide vi dog, at det store Publikum i Almindelighed ikke kender dette Forhold, og det vil af Instinkt, Tradition, gammel Vane osv., naar det staaer overfor en Flaske svensk Mælk og en Flaske dansk Mælk, foretrække den sidste, det er ganske utvivlsomt. Jeg kan heller ikke godt tænke mig, at der skulde